

Vi ønsker, at det skal ske med fuld klarhed over, hvad det er, vi nu bevæger os ud i. USA ønsker at starte et nyt våbensystem, som ingen kan garantere kun er til gavn for Jordens sikkerhed. Danmark ønsker at takkes USA, uanset om det indebærer en potentiel risiko for Grønland, og Grønland ønsker en ny og øget indflydelse på såvel USA's tilstedeværelse i Grønland som på den generelle grønlandske udenrigspolitik, uanset om dette måtte overskride hjemmestyrrets nuværende rammer. Hvis blot én af parterne ikke får sine ønsker opfyldt, duer løsningen ikke, og processen må stoppe, så enkelt er det.

Kl. 18.35

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne takke for en god debat, der er kommet rundt i alle hjørnerne.

Jeg vil godt starte med de sidste indlæg fra hr. Lars-Emil Johansen og fra hr. Kuupik Kleist. Jeg synes, at hr. Lars-Emil Johansen har ret i, at det, Grønland har krav på, er indsigt og medbestemmelse, og det er jo også det, vi har efterlevet i hele det arbejde, vi har haft omkring den amerikanske henvendelse.

Fra den første færd har Grønland været med. Josef Motzfeldt var sammen med mig i State Department og modtog henvendelsen. Den 6. januar i år var han sammen med mig og tilrettelagde hele det forløb, som vi nu er i afslutningsfasen af. Hele vejen igennem har Grønland haft fuld indsigt, og der er ikke nogen viden, som vi har haft, som ikke er blevet delt med Grønland. Det, der så er tale om dér, er at gå videre til en principklæring. Det har vi jo talt om. Den forhandling er vi også om.

Der er det jo ikke rigtigt, som hr. Kuupik Kleist antydede, at jeg skulle have afvist medbestemmelse. Det er sådan med hr. Kuupik Kleist, og jeg oplevede det også i Grønland, at vi åbenbart sender på to forskellige frekvenser, for hvis jeg siger én ting, siger hr. Kuupik Kleist, at jeg siger det modsatte af det, jeg siger.

Jeg kender ikke til de avisudtalelser, som hr. Kuupik Kleist kommer med, men de svarer ikke til det, jeg har sagt til de aviser, jeg har læst. Jeg har ikke sagt, at de ikke skal have medbestemmelse. Jeg har jo netop demonstreret, at jeg ønsker at give Grønland medbestemmelse. Jeg har også gjort det ved at tilbyde at skrive principaftalen under i onsdags; den principaftale, som jeg håber at vi kan blive enige om, som betyder, at Grønland medinddrages i det udenrigspolitiske

samarbejde, når der er særlige anliggender for Grønland.

Det er stort set det stik modsatte, jeg sagde, end det, hr. Kuupik Kleist havde fået ud af det.

Jeg har jo ikke sagt, at det er mærkeligt, at landsstyret vil have mere tid. Jeg er jo tværtimod også citeret i et par grønlandske aviser for 14 dage siden for at sige: Hvis Grønland har brug for mere tid, skal Grønland have mere tid. Det fik Grønland jo også, for Grønland er ikke klar i dag. Det dokumenteres også af, at jeg sagde, at hvis Grønland har brug for, at det ikke bliver i dag, vi bliver færdige, så bliver vi ikke færdige i dag. Vi er ikke færdige i dag, hvilket dokumenterer, at hr. Kuupik Kleist igen har misforstået, hvad jeg sagde.

Regeringen har heller ikke været afvisende over for at se på forsvarsaftalen igen. Regeringen har fra første færd sagt, at vi er klar til at se på fornyelse og tillægsaftaler, en modernisering af forsvarsaftalen. Det sagde vi i Washington, da vi var sammen med Josef Motzfeldt, og det har vi også demonstreret. Inden da havde jeg jo lavet en aftale med Jonathan Motzfeldt om et udvalgsarbejde mellem Udenrigsministeriet og landsstyret for at se på moderniseringselementer til en forsvarsaftale.

Jeg kan altså dokumentere, at vi har handlet stort set stik modsat det, hr. Kuupik Kleist har fået fat i. Det vil jeg bare markere, for det er vigtigt, at Grønland er klar over, at det ikke forholder sig, som hr. Kuupik Kleist siger. Praksis viser, gerningerne viser, at det forholder sig modsat.

Når det så er sagt, vil jeg godt sige til Grønland – og jeg lægger meget vægt på de anderledes konstruktive ord fra hr. Lars-Emil Johansen – at vi har haft et fremragende samarbejde med Jonathan Motzfeldt om moderniseringselementerne, med Josef Motzfeldt omkring den amerikanske henvendelse og forløbet her og med Hans Enoksen i forbindelse med hele udformningen af de to aftaler, som hr. Lars-Emil Johansen jo nævnte, som vi har nævnt hele dagen, nemlig forsvarsaftalens fornyelse og det teknisk-økonomiske samarbejde.

Vi er altså også meget tæt på at være enige om en principaftale, som gør det tydeligt, som vi gør i dag, nemlig at Danmark naturligvis inddrager Grønland, når det drejer sig om særlige grønlandske interesser. Vi dokumenterer det jo også ved at være klar til at skrive under, både Hans Enoksen og jeg. Og vi vil også gøre det – regeringen og det grønlandske hjemmestyre – i